

Opgave 1. Pleje, aktivering og rehabilitering på plejecenter, skuespillerinstruktioner

Støtte til borgere med demens

Niels Hansen, CPR-nummer: 010134-1091

Livshistorie

Du hedder Niels Hansen, er 84 år og enkemand efter Lise Hansen, som døde for 15 år siden. Sammen fik I to børn. Den ældste, Ole Hansen, er i dag 60 år, pædagog og fraskilt. Ole har ingen børn. Den yngste, Peter Hansen, er 57 år, personalechef i en stor bank i København, gift med Louise, og sammen har de tre børn.

Du blev som helt ung uddannet slagter. Efter mange år inden for faget viste det sig, at du ikke kunne tåle kødsaft, og derefter har du haft forskellige jobs som ufaglært. De sidste 25 år af dit arbejdsliv var du driftsleder på en større fabrik, som producerede køle- og fryseskabe.

Din store interesse og lidenskab er sport. Du elsker at se al slags sport i fjernsynet, specielt superligaholdet OB følger du i tykt og tyndt. Som ung spillede du selv fodbold. Du spillede på førsteholdet og havde en lovende karriere foran dig, men efter at du havde mødt dit livs kærlighed, Lise, mistede du mere og mere interessen og kom aldrig rigtigt tilbage på topniveau.

Du og Lise mødte hinanden som helt unge, Lise blev gravid, og I blev derefter gift på kongebrev, da Lise kun var 17 år. Lise har altid været din store kærlighed, og du kan stadig få lys i øjnene, når du fortæller om Lise og jeres tid sammen.

En af jeres fælles interesser var lystfiskeri. I pakkede af og til en kurv og tog så på fisketur ved de lokale åer, hvor I nød fiskeriet, hinanden og den friske natur.

Derudover var I begge en del af et lokalt kor, som sang alt lige fra sange fra højskolesangbogen til dansktopsange.

Sygehistorie

For ca. et år siden begyndte der at ske en udvikling med dig. Du blev tiltagende glem-som. Efterhånden formåede du ikke helt at varetage din personlige pleje og fremstod ofte usoigneret. Du begyndte at trække dig fra sociale sammenkomster og deltog ikke længere i diskussioner og dialoger som hidtil.

Din familie henvendte sig til kommunen i forbindelse med en indlæggelse og fik dig visiteret til en aflastningsplads. Familien håbede, at du kunne få lov til at få en mere permanent plads, da de ikke synes, du kunne klare dig i eget hjem.

Efter en periode på aflastningspladsen gennemgik du et udredningsforløb, hvorefter du fik diagnosen Alzheimers demens. Du blev herefter tilbudt en plads på plejecenteret, hvor du nu har boet i to måneder. Du er påbegyndt behandling med Aricept, som er medicin, der forsinker udviklingen af din sygdom.

Aktuel situation

Du har svært ved at koncentrere dig, din hukommelse er stærkt svækket, du er meget urolig og er hele tiden i bevægelse.

Du har svært ved at falde til på plejecenteret, og når personalet ikke er hos dig, søger du mod døren. Du bliver ofte fulgt hjem af nogle af naboerne, som har fundet dig, og en enkelt gang har du været efterlyst af politiet og blev først fundet efter fem timer.

Du har i den forbindelse fået visiteret en GPS-tracker, som er taget i brug.

Du har altid været glad for god gammeldags, fed mad, så selvom du i det store hele er rask, får du forebyggende behandling med medicin mod forhøjet kolesterol og blodpropper.

Medicinliste for Niels Hansen

Tbl. Simvastatin 20 mg x 1 (mod forhøjet kolesterol)

Tbl. Multivitamin x 1 morgen

Tbl. Hjerdyl 75 mg x 1 morgen (forebyggelse af blodprop i hjertet)

Tbl. Aricept 10 mg x 1 dgl., aften (behandling af demens)

Instruktioner

Når konkurrencen starter, sidder du i en lænestol inde på din stue. Du har tæppe over benene og fødderne på en skammel. Du er iført skjorte, bukser og brune hjemmesko med hælkappe.

Eleverne skal løse følgende opgaver hos dig:

- ♦ Hjælpe dig med at få kaffe og kage
- ♦ Hjælpe med øvrige behov
- ♦ Dokumentere deres handlinger
- ♦ Hjælpe dig tilbage, når du forlader scenen (*men det ved eleverne ikke på forhånd*).

Derudover har eleverne forberedt en aktivitet, de vil lave med dig enten alene eller sammen med en/nogle af de andre borgere.

Når konkurrencen starter, efter at eleverne har forberedt sig på scenen, begynder du så småt at vågne op efter din lur. Du kigger dig omkring og ser dit OB-halstørklæde, der ligger på bordet ved siden af din stol, og tager det på. Du roder lidt rundt på din stue og står og leger lidt med din fodbold, kigger på billedet af Lars Høgh og foretager dig ikke så meget andet. Du virker dog mere og mere søgende og urolig.

Måske kommer eleverne ind og sætter GPS-trackeren, der også ligger på bordet, på dig. Du spørger: "hvad er det?" og accepterer deres svar.

En af de andre borgere, Kalle, har besøg af en besøghund. Du skal holde øje med, når besøghundeføreren forlader scenen. Når hun gør det, skal du følge efter i et øjeblik, hvor eleverne ikke har øje for dig, fx når de er inde hos Trudy og Kalle. Du skal gøre det, også selv om du måske lige har fået serveret din kaffe og kage.

Du stiller dig ned blandt publikum ude i den ene side og gemmer dig. Enten bliver du hentet af en af eleverne, eller også bliver du fulgt tilbage af en "tilfældig, der kender dig, og ved hvor du bor" (dvs. en anden skuespiller), senest 25 min. efter konkurrencestart.

Du følger med uden at gøre de store indsigelser. Du spørger dog, om "eleverne ikke kan hjælpe dig hjem", og du siger: "Jeg er vist blevet væk, kan du hjælpe mig hjem?". Du siger desuden "Jeg vil hjem til hjem til Lise", "Hvor er Lise?", "Jeg savner hende".

Hvis eleverne spørger dig om noget, bliver du generelt mere forvirret og stiller spørgsmål om tid og sted, og hvor Lise er. Det er kun, når I taler om fodbold, OB og anden sport, du er klar og relevant. Eksempler du kan komme ind omkring er: "Lars Høgh og Thomas

Helveg har gjort det godt for OB. I 1953 og 58 vandt de bronze, i 1977 og 1983 vandt de DM". "Vidste du, at OB blev stiftet i 1887?"

Når du får serveret kaffe og kage, er det svært for dig at finde ud af, hvordan du skal gøre det. Du roder lidt rundt og spilder kaffe. Du roder ved de magasiner, der ligger på bordet, og piller lidt ved blomsterne.

Hvis eleverne finder nogle af dine fodboldbilleder eller tænder for noget af den musik, du godt kan lide, slapper du af, sidder stille og nyder din kaffe.

Eleverne vil som nævnt præsentere dig for en aktivitet. Du skal interessere dig for aktiviteten og gøre, som de siger. Er Trudy med i aktiviteten og beskylder dig og/eller Kalle for at have taget nogle af hendes ting, svarer du, at det kunne du aldrig finde på, og bliver oprørt og ked af det.

Trudy Halvorsen, CPR-nummer: 080749-1012

Livshistorie

Du hedder Trudy Halvorsen og er 68 år. Du var gift med direktør Hans Halvorsen, der døde for 11 år siden af cancer efter et meget kort sygdomsforløb. Du og Hans har en datter, Linnea, der bor i Shanghai og er kreativ direktør i en stor mediekoncern. Du har desværre ikke fået børnebørn.

Du og Hans mødte hinanden, da du var 29 år, og Hans var 46 år gammel. Du var dengang uddannet sekretær og arbejdede på en mindre smedevirksomhed, der lavede dele til alt lige fra vindmøller til brændeovne, og som var leverandør til Hans' store køkkenfirma.

Hans, der var en handlingens mand, inviterede dig straks ud til middag. Hans var en flot mand, og du kunne ikke modstå ham, på trods af at du var noget betænkelig over aldersforskellen og hans høje status.

Du flyttede ret hurtigt ind hos Hans i hans store patriciervilla på Strandvejen, der var noget anderledes end den lille villa i provinsen, du var vokset op i. Der gik ikke længe, før Hans friede, du sagde dit job op. I blev gift, og Linnea kom til verden. Du var glad og lykkelig.

Du har altid været et ret nervøst, forsigtigt gemyt. Det blev ikke mindre af, at du skulle bære ansvaret for at være den perfekte hustru for Hans. Du erfarede efter noget tid, at portvin og hvidvin var godt til at dæmpe nerverne.

Hans arbejdede meget, og når han var væk på forretningsrejse, brugte du meget tid på at male og læse, når du ikke skulle tage dig af Linnea.

Når Hans var hjemme, og I var alene, holdt I meget af at gå på restaurant, gå i teateret og til koncerter, særligt med klassisk musik.

Du bekymrede dig meget om Linnea, og da hun flyttede hjemmefra efter gymnasiet, blev det meget tomt. Indtaget af portvin og hvidvin steg. Der var dog aldrig nogen, der oplevede dig beruset.

Da Hans døde, faldt hele din verden sammen. Alkoholforbruget steg yderligere, og du fik svært ved at tage dig af hjemmet og dig selv. Du flyttede ned i stuen, hvor du sov på sofaen, og fjernsynet kørte konstant. Så følte du, at du havde selskab. Dette stod på i et par år, og du blev gradvis dårligere.

Kontakten til Linnea var flygtig og sporadisk i form af et telefonopkald en gang imellem. En dag ringede Linnea hjem til dig gentagne gange, men du tog ikke telefonen. Linnea tog kontakt til naboen og fik hende til at kigge ind til dig for at se, om alt var i orden. Det var det ikke. Naboen fandt dig i rigtigt dårlig tilstand, hvorfor hun straks kontaktede lægen.

Sygehistorie

Du blev indlagt på sygehuset underernæret og med væskemangel. Ved indlæggelsen var din gang ”stiv” og bredsporet, og du havde øjenlammelser. Du var sløv og havde svært ved at huske.

Du fik efter en masse undersøgelser konstateret alkoholrelateret demens med Wernicke-Korsakoffs syndrom, hvorefter du blev indstillet til en bolig på plejecenteret Sommerblomst. Det er en sygdom, som skyldes for meget alkohol, og som viser sig både ved demens og andre symptomer fra nervesystemet.

Aktuel situation

Du har boet på demensenheden på Sommerblomst i 8 mdr. Øjenlammelserne er væk, og din gang er mere flydende. Du går dog ved hjælp af rollator.

Du har haft meget svært ved at falde til. Du er meget søgende i kontakten med andre mennesker og råber ofte, når du er alene. Flere gange dagligt bliver du nærmest panisk bange for, at der er nogen, der har taget Linnea fra dig.

Personalet oplever ofte, at du konfabulerer, dvs. taler sort og fylder huller i hukommelsen med selvopfundne begivenheder, hvor du fx inddrager de mennesker, der er omkring dig, i historierne.

De andre borgere bliver ofte ofre for dine vrangforestillinger og mistænksomhed. Du kan finde på at råbe efter dem og beskyldte dem for at stjæle dine ting.

Du har som et forsøg fået en demensdukke for at se, om den kan hjælpe dig til at falde til ro, når du bliver oprevet over, at du ikke kan finde Linnea.

Medicin

Tbl. Furix 40 mg x 1 (vanddrivende medicin)

Tbl. Kaleorid 750 mg x 1 (salttilskud)

Tbl. B-combin, 1 tbl. dgl. (B-vitamin)

Tbl. Tiamin 300 mg x 1 dgl. (B-vitamin)

Instruktioner

Du ligger på sengen oven på dynen med et tæppe over dig. Du har en pæn hvid undertrøje på og pæne bukser med en pressefold.

Eleverne skal løse følgende opgaver hos dig:

- ◆ Hjælpe dig med at komme ud af sengen efter middagsluren
- ◆ Hjælpe dig med at få skjorte og cardigan på
- ◆ Hjælpe dig med at blive nettet på badeværelset, herunder få håret sat og læbestift på
- ◆ Hjælpe med øvrige behov
- ◆ Dokumentere deres handlinger.

Derudover har eleverne forberedt en aktivitet, de vil lave med dig enten alene eller sammen med en/nogle af de andre borgere.

Når eleverne er færdige med deres forberedelse, begynder du at råbe ”hallo” med alle mulige betoning, kun afbrudt engang imellem af et ”er der nogen?”. Det gør du gennem hele konkurrencen, når der ikke er nogen inde hos dig, medmindre eleverne giver dig dukken med musik. Så forholder du dig helt roligt og ser glad og tilfreds ud, mens du sidder og snakker til dukken om alt det, du kan se omkring dig, og kalder den Linnea.

Eleverne skal hjælpe dig ud af sengen. Det går langsomt, men uden de store problemer.

Du skal have sko på. Du vil gerne have de pæne sko på uden hælkappe. Det insisterer du meget på. Men hvis eleverne fastholder, at du skal have skoene med hælkappe på, giver du dig til sidst.

Du gør, hvad eleverne siger, og vil gerne prøve at have en voksendialog, så du responderer på det, de spørger om.

Eleverne følger dig på badeværelset. Her vil du gerne lige have en våd klud i ansigtet for at blive frisket op, og det beder du om. Du skal også have håret friseret, have læbestift og smykker på. Det er meget vigtigt, at det bliver ordentligt, og det tager den tid, det tager.

Du gør, som eleverne vil have det. Hvad enten de vælger at give dig det på eller siger, at du selv skal gøre det.

Hvis de ikke tydeligt forklarer dig eller viser, hvad du skal gøre, skal du opføre dig nervøst og lidt klagende ved at vride hænderne, rokke lidt frem og tilbage og mumle lidt nervøst.

Når I er på badeværelset, kommer du til at tænke på noget, du vil fortælle om dagen i går. Du taler sort og begynder pludselig at fortælle en historie om, hvordan den elev, der hjælper dig nu, kom ind og tog dig med ud på en tur med en luftballon, hvor I mødte "Peter Qvortrup Geisling, det pæne menneske". Han dog blev lige lovligt nærgående og prøvede hos både dig og hos eleven, der dog havde svært ved at modstå hans charme. Det betød, at du blev efterladt og selv måtte gå hele vejen hjem fra Kolding. Og så siger du til eleven "det siger jeg dig bare, det skal ikke ske igen".

Efter at dette er sket, begynder du at se dig omkring. Du bliver mere og mere urolig og panisk. Du starter med at kalde på Linnea. Efterhånden råber du efter Linnea, kigger dig panisk omkring, prøver at gå ud af badeværelset. Det er først, når/hvis du får dukken med musik i armene, at du slapper helt af. Så forholder du dig helt roligt og ser glad og tilfreds ud, mens du sidder og snakker til dukken om alt det, du kan se omkring dig, og kalder den Linnea.

Hvis du kommer i en situation, hvor du sidder ved siden af Kalle og Niels eller i anden sammenhæng kommer til at være sammen med dem, hvor der ikke er personale imellem jer, så skal du begynde at snakke til dem/ham. Du skal sige: "du var inde hos mig i går for at skifte min vandlås. Nu er min figur fra Royal Copenhagen væk. Jeg ved, at det er dig, der har taget den." Du skal blive ved med at fastholde din påstand og sige det på forskellige måder, indtil du bliver afbrudt af personalet.

Eleverne vil som nævnt præsentere dig for en aktivitet. Du skal interessere dig for aktiviteten og gøre, som de siger.

Er aktiviteten sammen med Kalle og Niels, uden at du er skærmet (beskyttet af personalet), beskylder du dem for at have taget din Royal Copenhagen-figur og din platte fra Bjørn Wiinblad i forbindelse med det arbejde, de i går var inde at lave på dit badeværelse. Det bliver du ved med, på trods af at de forsvarer sig, siger det ikke var dem, og at de bliver kedede af dine beskyldninger.

Kalle Mattson, CPR-nummer: 121043-1273

Livshistorie

Du hedder Kalle Mattson og er 74 år. Du er født i Sverige og boede der, indtil du var 27 år. Du kom til Danmark på grund af Lena, som du mødte og forelskede dig i, da du en skøn sommer var på ferie i Aalborg med kammeraterne.

Det var kærlighed ved første blik. Du besluttede efter to dage, at du ville blive i Danmark for at være sammen med Lena og flyttede efterfølgende sammen med hende i hendes studiebolig.

Du fik hurtigt job på et skibsværft, hvor du reparerede skrog på skibe. Det job lignende det arbejde, du havde haft i din læretid som smed i Sverige. Med din faste indtægt købte du og Lena et lille hus uden for Aalborg.

Du var meget udadventt og snakkede med alle. Du begyndte at spille ishockey, trænede de små ishockeybørn i klubben og hjalp til i både cafeteriet og i materialegården.

Lena og du havde et rigtig dejligt liv sammen de første syv år. Så kom der nogle år, hvor det gik op og ned, og da I havde været sammen i ti år, besluttede I at gøre det forbi, men skiltes som gode venner. Lena flyttede ud, men du beholdt Rasmus, jeres golden retriever på to år. Rasmus var med alle steder, hvor du gik.

Du var faldet så godt til, at du ikke tog tilbage til Sverige, men du trængte til lidt luftforandringer. Du solgte huset et år efter Lena flyttede ud.

Du havde fået arbejde i Herning, ved undertøjsfabrikanten JBS som alt-mulig-mand. Og den rolle, du havde haft i Aalborg ishockeyklub, fik du nu i Herning ishockeyklub.

Du blev desuden en af initiativtagerne til Nibefestival, da du ud over ishockey også havde en interesse for musik. Det var en af de gamle Aalborg-venner, der fik dig ind i det arbejde.

Alle steder, hvor du kom, var du vellidt.

Du nåede at fejre 25 års jubilæum hos JBS, før du gik på pension som 64-årig.

Efter pensionen fortsatte du i ishockeyklubben. Du fik dog efter nogle år sværere og sværere ved fysisk at kunne passe dine små opgaver, da dine bevægelser blev langsommere og mere stive, og venner og bekendte oplevede, at du blev mere og mere glemsom.

En af dine rigtig gode kammerater, Orla, havde gennem en længere periode opfordret dig til at gå til læge, men det var først, da Orla en dag nærmest kidnappede dig og kørte dig derind, at det lykkedes at få dig undersøgt.

Sygehistorie

Lægen lavede flere undersøgelser og sendte dig til udredning for demens. Et halvt år efter første lægebesøg havde du fået diagnosen Lewi body demens. Det er en særlig form for demens, hvor man ofte også har problemer med at gå og bevæge sig.

Aktuel situation

Efter at du havde fået diagnosen, boede du hjemme i to år med hjælp fra hjemmeplejen, men din tilstand blev dårligere og dårligere. Du flyttede ind på Sommerlyst for 12 mdr. siden.

Du har problemer med at finde ordene (ordfindingsbesvær), og nogle gange bruger du svenske ord og vendinger. Du har nedsat hukommelse og koncentrationsevne, problemer med at genkende genstande, udføre praktiske handlinger og orientere dig. Du har også nogle gange hallucinationer (fx ser eller hører ting, der ikke er der). Du har langsomme, stive bevægelser samt en meget slæbende og foroverbøjet gang. Du skal have hjælp og støtte til de daglige aktiviteter, men kan meget selv herunder spise vha. af spiserobot.

Du får tit besøg af de gamle venner fra ishockeyklubben. Ofte har de jordbærgrød med eller, når der er sæson for det, friske jordbær. Du elsker jordbær.

Medicin

Du får ingen medicin.

Instruktioner

Du ligger i din seng. Du har en undertrøje, af mærket JBS, og lange bukser på.

Eleverne skal løse følgende opgaver hos dig:

- ◆ Hjælpe dig med at komme op af sengen efter middagsluren
- ◆ Give dig skjorte på
- ◆ Hjælpe dig med at få kaffe og jordbærkage samt små æblebåde ved siden af
- ◆ Hjælpe med øvrige behov
- ◆ Dokumentere deres handlinger.

Derudover har eleverne forberedt en aktivitet, de vil lave med dig enten alene eller sammen med en/nogle af de andre borgere.

Når konkurrencen starter, er du vågen, da du har besøg. Du har jo selv haft hund og er glad for alle hunde, så du får besøg hver anden dag af en besøgshund samt hundens fører.

Du er SÅ glad. Du smiler bredt og nusser og taler med hunden. Du siger ”söte hund”, ”min lilla älskling” og snakker med hunden uden at forholde dig til hundeføreren. Du blander de svenske vendinger med dansk efter bedste evne. Du får lidt godbidder af hundeføreren, som du giver til hunden. Du prøver at bede den om at ”sitte” og ”give pote”.

Hundeføreren bliver hos dig, indtil en af eleverne kommer for at hjælpe dig ud af sengen.

Da du har langsomme, stive bevægelser, er det svært for dig at bevæge dig, og det går meget langsomt. Det er vigtigt, at eleverne giver sig god tid, når de skal hjælpe dig. Hvis de prøver at presse dig og hjælpe dig med bevægelsen, skal du gøre det lidt besværligt for dem. Hvis du får tid og bliver guidet fysisk eller mundtligt, kan du de fleste ting, det tager bare lang tid.

Du siger ofte til eleverne, at ”du ser jävligt söt ut” – ikke for at være lummer, men for at være sød og imødekommende.

Ellers kommer der iblandet det danske sprog en del svenske vendinger bl.a. ”Tack så mycket”, ”Hejdå”, ”Forlät”, ”For sjutton gubbar”.

Når du får et redskab i hånden, kan du have svært ved at vende det rigtigt eller lige at vide, hvad du skal bruge det til. Du har også svært ved at bedømme afstande, så når eleverne skal hjælpe dig skjorte og trøje på, har du svært ved at ramme med hænderne ned i ærmerne.

Nogle gange går du i stå, fordi du mangler ord. Du prøver at sige det med andre ord, men det er svært for dig at få sagt det, du gerne vil. Det gør dig ked af det.

Hvis eleverne spørger, hvad du gerne vil have til kaffen, skal du sige ”jordgubbar” og stråle som en sol. Du elsker jordbær og kan spise jordbær altid.

Du kan ikke spise med almindeligt bestik, da du så ryster maden af gafflen/skeen. Finder eleverne spiserobotten frem og stiller klar sammen med din mad, kan du fint klare dig selv ved hjælp af den.

Hvis eleverne kort og præcist siger det, du skal gøre, forstår du det de fleste gange. Nogle gange skal du kigge spørgende på dem, og du går ikke i gang, før de enten viser dig, hvordan du skal gøre det, eller guider dig med en let fysisk berøring.

Du har også hallucinationer. Du ser ofte hunde, der ikke er der. Du er ikke klar over i situationen, at de ikke er der, så du kigger ned på gulvet og siger ”hej bassemand”, ”söt liten hund” eller ”vuf, vuf”.

Hvis Trudy kommer for tæt på dig, vil hun beskyldte dig for at have stjålet hendes Royal Copenhagen-figur. Til det svarer du ”nej, det gør jeg inte” og ”varfor säger du det”. Man kan se, at du bliver ked af det, for du bliver beskyldt for noget, du aldrig kunne finde på.

Din gang er langsom, slæbende og foroverbøjet. Du bruger ingen ganghjælpemidler.

Du kan med fordel se denne film for at få viden om sygdomsbilledet og se, hvordan du skal agere og snakke:

<http://www.videnscenterfordemens.dk/viden-om-demens/demenssygdomme/neurodegenerative-demenssygdomme/lewy-body-demens>

Eleverne vil som nævnt præsentere dig for en aktivitet. Du skal interessere dig for aktiviteten og gøre, som de siger.

Er Trudy med i aktiviteten og beskylder dig og/eller Niels for at have taget nogen af hendes ting, svarer du også her: ”nej, det gør jeg inte” og ”varfor säger du det”.

Lise Kristensen – hundefører med besøghund

Instruktioner

Eleverne ved intet om, at du er til stede, så for dem er du en overraskelse.

Du sidder på scenen, når eleverne kommer ind til forberedelse.

Du sidder på en stol inde hos Kalle. Mens eleverne forbereder sig, skal du holde dig og din hund helt i ro (så vidt det er muligt).

Når konkurrencen starter efter de 10 minutters forberedelse, lader du din hund snakke med Kalle, der fortsat ligger i sengen. Du lægger lige sengehesten ned og kører måske sengen helt ned til gulvet, hvis ikke den er nede i forvejen, og rejser hovedgærdet, så Kalle kommer op og sidde i sengen.

Du smiler og synes, det er skønt at se, hvordan han lyser op i samværet med din hund, Baldur (eller hvad den nu hedder).

Du giver Kalle et par godbidder, han kan give hunden. Han prøver at få den til at sitte og give pote. Du bliver hos Kalle, indtil plejepersonalet kommer ind til Kalle for at hjælpe ham op. Du præsenterer dig selv og siger, at du også er lidt tidligt på den, men du gik ind, da Kalle var vågen, da du kiggede ind. Hvis eleverne kun kommer for at hilse, bliver du hos Kalle, men hvis de begynder at sige, at de nu skal hjælpe Kalle ud af sengen, siger du, at du vil gå videre. Der er flere, du skal besøge, men du siger, du lige vil kigge ind igen, når du er færdig med runden rundt på plejecenteret.

PASS

Fagligt udvalg for den pædagogiske
assistentuddannelse og
social- og sundhedsuddannelsen

DM i SOSU 2018

Du forlader scenen, og du skal ikke mere før næste konkurrence går i gang.

